

Ve vil helst ha' dem rå

Sedem firfod foderstof; sedem toben salt og sukker; sedem organblokke, der snøfter og skraber i løvet under træerne, der klaprer og hvæser på vej rundt i terrænet: naturens egne pakker af livsvigtige næringsalte.

Jo, ve mærker dem, sniffer dem, rækker ud efter dem. Ve tilnærmer os lang- samt, rykker lidt tættere på, spænder trevlerødderne ud, pepper myceliet op med et skud sukker, trækker bakterierne til og kalder på jordens salt: insekterne og billerne der står parat; gnider forben, tripper med mellemben og sætter i med bagben, hvæsser snablerne, pudser kindbakkerne. Ve opskummer slimlegemerne, opvigler ormene, indfedter larverne, venter på fuglene og gnaskerne og gumlerne og flænserne og ligskærerne; alle cellesprængere, substansslubrere, syresvitsere og stankslugere. Og mens der gøres klar i køkkenet, forlænger ve rødderne rundt om kadaveret, kisten og foderet; klemmer til.

Sytten ud af atten.

Et kadaver indeholder sytten ud af atten essentielle næringsstoffer, som ve har brug for. Et perfekt match, næsten; et bytte næsten lige over, element for element. På den ene side nedbrydeligt; på den anden side opbyggeligt.

Sytten ud af atten.

Mangler kun nikkel, som de siger. Ok. Nikkel. Sytten ud af atten.

De bedste pakker er dem, der falder overbord, styrter ned, bliver væk, forvilder sig ud i vildniset, bliver efterladt på slagmarken, alle sammen nydeligt indhylstret og lige til at gå til, som ovenfor skitseret.

Sytten ud af atten kadavere kremeres.

Næringsværdi i kremeret kadaver stærkt forringet. Ok, kan klares, kan klares, men ve gisper på kulstof, kæmper mod skum og fosfatfedt, går næsten til i askeslam. Rigtigt skraldemandsarbejde og meget dyrt i energi.

Alt er principielt velkomment, men ve vil helst ha' dem rå.

Uddrag af Jacob Gammelgaard: *Liff – blandet kor for plantestemmer i tiden mellem den femte og sjette masseudryddelse*, Borwick Books, 2021.